

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. V. – W., H., S.**, IČO: X., zast. JUDr. P. B., advokátom so sídlom S., Bratislava, proti žalovanému: **S., T., B.**, zast. A. – S., a.s. D., Bratislava, IČO: X., **o náhradu škody, (poistné plnenie) vo výške 11 412,358 Eur s prísl.**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 49Cb 63/2001, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. septembra 2009, č.k. 2Obo/16/2009-204, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. septembra 2009, č.k. 2Obo/16/2009-204 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. októbra 2008, č.k. 49Cb 63/2001 – 181 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 11 412,358 Eur (343 512,- Sk) so 17,6 %-ným ročným úrokom z omeškania od 19. júla 2001 do zaplatenia a trovy konania 3 448,23 Eur (103 792,- Sk). Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu 144,45 Eur (4 348,- Sk).

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca žalobou z 13. septembra 2001 sa domáhal zaplatenia istiny 11 412,358 Eur (343 512,- Sk) s príslušenstvom titulom náhrady škody – poistného plnenia.

Právo na poistné plnenie malo vzniknúť žalobcovi tým, že 9. februára 2001 o 16:45 hod. došlo na štátnej ceste 1/51 km 151,0 v smere na N. k dopravnej nehode medzi vozidlom zn. Škoda Octavia ŠPZ B. (prevádzkovateľ A. agend reklamy, výstavníctva obchodu B.)

a vozidlom Mitsubishi Pajero sport, 3,0 V 6/99, ŠPZ S. s prívesným vozíkom ŠPZ S. a snežného skútra JAMAHA VMAX 500, patriacich žalobcovi. Vodičkou vozidla zn. Škoda Octavia ŠPZ B., ktorým bola spôsobená škoda, bola S. Č., r.č. X., bytom M. ,B., ktorá v dôsledku porušenia ust. § 14 ods. 3 zák.č. 315/1996 Z.z. o pravidlách cestnej premávky pri predchádzaní pravým bokom narazila do prívesného vozíka, následkom čoho došlo k prevráteniu spolu so snežným skútrom, ktorý bol na ňom prepravovaný.

Návrh žalobcu pozostáva z faktúry za opravu vozidla Mitsubishi Pajero č. 2001 v sume 3 639,23 Eur (109 541,-Sk) za opravu prívesného vozíka v sume 705,41 Eur (21 233,-Sk) požičovné náhradného motorového vozidla v sume 316,27 Eur (9 520,- Sk) a poškodenia snežného skútra v sume 6 751,42 Eur (203 218,- Sk).

Z vykonaného dokazovania prvostupňový súd dospel k záveru, že predmetom sporu je náhrada škody – poistné plnenie zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom žalobca si neuplatnil poistné plnenie z titulu jeho havarijného poistenia.

Súd prvého stupňa mal za preukázané (priestupkový spis OR PZ – ODI G.), že nehodu zaviniła vodička vozidla Škoda Octavia p. Č., porušením ust. § 14 ods. 3 zák.č. 315/1996 Z.z. – nedodržaním bežného odstupu. Svoju zodpovednosť za dopravnú nehodu vodička Č. nikdy nepoprela (písomné podanie poisťovní, svedecká výpoveď na pojednávaní).

Prvostupňový súd nariadil i znalecké dokazovanie, pričom znalec v znaleckom posudku č. 59/2008 z 9. apríla 2008 pripustil, že z technického hľadiska je akceptovateľné, že vozidlo Škoda Octavia počas predchádzania vozidla Mitsubishi s prívesným vozíkom nedodržalo bezpečný bežný odstup, ale tiež, že vozidlo Mitsubishi s prívesným vozíkom počas predchádzania vozidlom Škoda Octavia zrušilo bezpečný bežný odstup od vozidla Škoda Octavia.

Prvostupňový súd dospel k názoru, že vodička vozidla Škoda Octavia je osobou zodpovednou za dopravnú nehodu. Znalecký posudok č. 59/2008 z 9. apríla 2008 podľa záveru súdu, nemá náležitú výpovednú hodnotu, a preto tento hodnotil iba ako doplňujúci dôkaz dokumentujúci technickú prípustnosť tvrdení v zázname o dopravnej nehode a svedeckej výpovede vodičky Č., ako aj výpovede žalobcu.

Keďže žalovaný odmietol plnenie žalobcovi 19. júla 2001, dostal sa do omeškania v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka a preto súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania vo výške 17,6 % ročne.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.) rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom z 9. septembra 2009, č.k. 2Obo/16/2009 – 204 tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. októbra 2008, č.k. 49Cb 63/2001 – 181 zmenil a žalobu zamietol. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť uhradiť žalovanému náhradu trov konania ako i zaplatiť na účet súdu 144,33 Eur.

Odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd nevenoval dostatočnú pozornosť znaleckému posudku z 9. apríla 2008 doplneného výpoveďou znalca na pojednávaní 15. októbra 2008 a z nedostatočného zohľadnenia výpovedí znalca v posudku a na pojednávaní vyplynula dôvodnosť odvolania žalovaného.

Súd prvého stupňa síce správne v súlade s obsahom znaleckého posudku uvádza, že podkladové materiály pre znalecký posudok neboli dostatočné. Znalec v posudku ako chýbajúce objektívne podklady výslovne uvádza i náčrtok z miesta dopravnej nehody s vyznačenou konečnou polohou vozidla Mitsubishi s prívesným vozidlom, konečnou polohou vozidla Škoda Octavia so zadokumentovanými všetkými stopami, ktoré jednoznačne museli byť na mieste nehody zanechané kolíznymi vozidlami, plán z miesta dopravnej nehody a fotodokumentácia zhotovená policajtom na mieste dopravnej nehody. Odvolací súd má za paradoxné, keď prvostupňový súd na jednej strane konštatuje, že podkladové materiály pre znalecký posudok neboli dostatočné na to, aby mal dostatočnú výpovednú hodnotu, ale na druhej strane sám z týchto nedostatočných podkladových materiálov vyvodzuje iný záver, ako ho urobil znalec vo svojej výpovedi na pojednávaní 15. októbra 2008.

Prvostupňový súd bral do úvahy subjektívne tvrdenie žalobcu a vodičky Č. a nedostatočný, teda neobjektívny záznam o dopravnej nehode, výpoveď znalca na pojednávaní negoval.

Odvolací súd preto pri posudzovaní vychádzal zo spomenutého znaleckého posudku a výpovedí znalca, prirodzene pri citlivom zohľadnení policajnej správy. Prvostupňový súd sa v odôvodnení oprel o údaje z likvidačnej správy žalovaného, že príčinou dopravnej nehody

bolo nedodržanie bežného odstupu, že zodpovednou osobou so 100% mierou účasti je vodička vozidla Škoda Octavia, avšak závery znaleckého posudku resp. výpoveď znalca spochybňujúca resp. vylučujúca túto príčinu dopravnej nehody sa v odôvodnení ani neuvádzajú.

Preto odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, tak že žalobu zamietol.

Žalovaný v odvolaní namietal v spore jeho pasívnu legitímáciu. Odvolací súd toto tvrdenie mal za nedôvodné, keďže žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, z tohto poistného vzťahu označený žalovaný je pasívne legitimovaný. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 142 ods. 1 a 224 ods. 1 O. s. p. a priznal ich náhradu žalovanému.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca, pričom prípustnosť dovolania odvodzuje v zmysle ust. § 268 ods. 1 O. s. p. Ako dovolací dôvod dovolateľ uvádza § 241 ods. 2 písm. b) a c) O. s. p., pričom rozhodnutie odvolacieho súdu napáda v celom rozsahu a to s týchto dôvodov:

Odvolací súd nevzal do úvahy konštatovanie znalca o tom, že mu chýbajú objektívne podklady k spracovaniu znaleckého posudku, pričom doplňujúce informácie účastníkov konania sú v rovine, vzhľadom na dlhé časové obdobie stále len v rovine jeho technických a hypotetických úvahách o možnom priebehu dopravnej nehody.

Dovolateľ je názoru, že žiaden znalec za daných okolností bez dostatku objektívnych podkladov nemôže spracovať alebo zrevidovať znalecký posudok. Potom, ale automaticky nemôžu byť jeho závery objektívne. Prioritou v predmetnom spore bolo skúmanie miery účasti na spôsobenej škode. Dovolateľ poukazuje na znalecký posudok str. 9, kde znalec tvrdí, že z technického hľadiska nie je možné jednoznačne zodpovedať, či vozidlo Škoda počas predchádzania vozidla Mitsubishi s prívesným vozíkom nedodržalo bezpečný bežný odstup resp. či vozidlo Mitsubishi s prívesným vozíkom počas predchádzania vozidlom Škoda nezrušilo bezpečný bežný odstup vozidla Mitsubishi od vozidla Škoda. Oba uvedené varianty nedodržania bezpečného odstupu vozidla Škoda od vozidla Mitsubishi s prívesným vozíkom počas predchádzania sú z technického hľadiska akceptovateľné.

Určenie miery účasti nie je technickou otázkou ale právnou, čo zodpovedať znalcovi neprináleží.

Dovolateľ poukázal aj na iné mylné závery znalca (prívesný vozík je užší ako ťahajúce vozidlo Mitsubishi a teda je technicky neprijateľný záver prečo vozidlo nenarazilo do tohto vozidla). Znalec sa nevysporiadal s poškodením prívesného vozíka – poškodenie ľavého zadného svetla k čomu je fotodokumentácia, ak sa tento prevracal doprava a smerom hore a ostal stáť na pravom boku v konečnej polohe.

Znalec sa nedostatočným spôsobom venoval predchádzajúcemu manévru vodičky Škoda. Dovolateľ si dal vypracovať znalecký posudok Ing. L. Š. č. 64/2009, ktorý predložil s dovolaním. Tento posudok potvrdzuje dovolateľom tvrdené skutočnosti.

Žalovaný sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu a uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za vecne správne a navrhol ho potvrdiť. Má zato, že žalobca iba opakuje tvrdenia, ktoré použil na súde prvého stupňa a na odvolacom súde.

Predložený znalecký posudok znalcom Ing. L. Š. považuje žalovaný za listinný dôkaz predložený po skončení dokazovania a navrhol k nemu neprihliadnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas a že je podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. pripustené, preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu a dospel k záveru, že dovolanie je podané dôvodne. Podľa ust. § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) O. s. p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 O. s. p. konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Iné vady, mimo väd uvedených v § 237 O. s. p., sú spôsobilým dovolacím dôvodom len za predpokladu, že mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Medzi takého vady patrí skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplného alebo nesprávneho

zisteného skutkového stavu veci z dôvodu, že súd pri vykonávaní dokazovania nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami O. s. p., že odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu než súd prvého stupňa bez toho, že by postupoval podľa § 213 ods. 2 O. s. p. a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa, resp. sám doplnil dokazovanie.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Dovolací súd vychádzajúc z dovolania žalobcu konštatoval, že v konaní nedošlo k vadám uvedeným v ust. § 237 O. s. p., ale konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§241 ods. 2 písm. b) O. s. p.).

Podľa ust. § 213 ods. 2 O. s. p. ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§213 ods. 3 O. s. p.). Dovolací súd konštatoval, že odvolací súd sa týmto ustanovením v spojení s ust. § 214 ods. 1 písm. a) O. s. p. neriadil.

Odvolací súd nariadil na prejednanie odvolania žalovaného pojednávanie, ale nezopakoval resp. nedoplnil dokazovanie.

Predovšetkým nezopakoval výsluch znalca Ing. K. k záverom jeho znaleckého posudku z 9. apríla 2008 č. 59/2008, ktorý bez podkladových materiálov vyhotovil horeuvedený znalecký posudok, v ktorom vyslovil názor, že z technického hľadiska nie je možné jednoznačne zodpovedať, či vozidlo Škoda resp. vozidlo Mitsubishi s príviesným vozíkom nedodržalo resp. nezrušilo bezpečný bežný odstup. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že oba uvedené varianty sú z technického hľadiska akceptovateľné. Odvolací súd len poukazuje na jeho svedeckú výpoveď z 15. októbra 2008 a to na základe akého podkladu resp. dôkazu dospel k názoru, že vozidlo Škoda počas predchádzania nenarazilo do vozíka, že vozík sa začal prevracať z inej príčiny napr. z dôvodu prejazdu cez nerovnosť na ceste,

pričom nerovnosť na ceste nebola predmetom skúmania v znaleckom posudku keďže miesto nehody nevedel identifikovať ani policajt, ani účastníci nehody.

Následne znalec pripustil, že z technického hľadiska mohol bezpečný bežný odstup zrušiť vodič vozidla Mitsubishi ako aj vodička vozidla Škoda.

Z uvedeného vyplýva, že právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd pri svojom rozhodnutí nie je v súlade so závermi znaleckého posudku znalca Ing. K. a ani jeho svedeckou výpoveďou. Dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b) a c) O. s. p. bol naplnený, lebo v danej veci možno prijať záver, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu je rozsudok dovolacieho súdu nesprávny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu podľa ust. § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§243d O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.